einatuſtiga linna, ikka kûl ſõma = wahhe aeg ärra lähheb, enne kui rahha ſaab kokkoarwatud.“

Miño mele järrele ſe kõñe wägga olli; kes koolmeiſter oña ammetid mitte ei ea melega kule kidetawat! ſõbber kõrtſimees nikkutas pead õiete maddalaſt ja ûtles: noh, kui ſedda wiſi on, jägo ſiis teile õigus.

Miña wõtſin jälle kohhe uſſuſt kinni ja kûſſiſin: „kûllamees, ſa olled paljo iñimeſte ollemiſt ja ellokorda näind, mis uſk kûl kõige parrem peaks ollema?“ Mees tõmbas ſilmakulmud kokko ja watas kauniſt pungiſte miño otſa, ûtteldes: „kudda ſiis meil ſûddant ei olle ûttelda, et meie oña usk ſe kõige parrem on!“

Kõrtſimees jälle agga wangutas pead ja ſolkis ulka: „Tûhhi kõik, kas ûks usk ni ea ei olle kui teine!“

Wõera ſilmad ſelle ſõña peale akkaſid kui wälku lõma ja nago olleks ta tahtnud willetſat oña ſilmadega mahha piſta, ûtles ta waljo älega: „Siña kõlbamata! Kes iſſa ehk eña otſa ſûllitab ehk oña õppetajat ſõimab, mis ſa ſelleſt iñimeſeſt mõtled? Agga eks ſe olle ſo usk, kes ſo ſûddant jo lapſe põlwes on kaitſend, kes ſo meelt ikka õige te peale on juhhatand, kes kurbuſes ſo koormakergitaja, ja willetſuſes ſo nõuandja olli — ja tedda

tahhad ſa laita? „Nende wiljaſt peate teie neid tundma“, ja: „ea pu ei wõi pahha wilja kanda, egga pahha pu wõi head wilja kanda“ — nõnda Õnniſteggija iſſe õppetas, ja kui usku uſſo kõrwa tahhad panna, ſiis wata, mis usk iñimeſeſt on teind. Aina julge ſûddamega wõime kûſſida: kas meie rahwa ulgas kaelaleikajaid ja obboſewargaid on? kui kellegi kael on mahhaleigatud ehk obbone warraſtud, kas kurjateggija meie ulgas on? Auſta oña usku ja pea tedda kinni, kes ſind ei kela Juñala ſõña ſo oña keles luggemaſt ja kes ſulle lubba annab igga rea järrel kûſſida: mis ſe on? [1])

Selle ſelletuſega ollin miña rahhul ja ka Andreſe mele järrele ta wõis olla, ſeſt ta nikkutas peaga ja ûtles: kûl ſe ſeddawiſi on!

Ollime agga waſt ſelle juttuga walmis, aſtus trop iñimeſi tuppa, kes Riaſt taggaſi tulliwad. Olliwad ſeal käind, oñale parremat maad pallumas ja parremat usku. Seſt asjaſt ſiis eñam ei olnd paljo tarwis kõñeleda.

Selle juttuſtamiſe jättan ſiin polele. Meie weel mõndagi teiſt asja ſe kord ſahkaſime, mis ehk tullewal aaſtal wõin awwada. Ehk kulen ka oña kaimo Kohkwa Dawedi ehk Nawwa Jûrri käeſt, kudda ſe jut nende meleſt olli, ehk wõin ſiis ka oña jutto wärki parrandata.

1) Loe: 2. Timot. 4. 3 ja 4.

Tarto- ja WÃ ƒÂµrroma Kalender 1842, lk. 32